

Olustig kampanj mot ukrainska socialister och ryska Vänsterfronten

Det pågår en kampanj, uppenbarligen orkestrerad från tidningen *Arbetaren*, som går ut på att misstänkliggöra Vänsterfronten i Ryssland och i synnerhet den del av vänstern i Ukraina (vänsterorganisationen Borotba) som inte är ”pro-Majdan”, som klassas som ”pro-rysk” och t o m Putin-styrd. I sammanhanget riktas också kritik mot Vänsterpartiet för dess stöd och kontakter med Borotba.

Det som gör kampanjen extra olustig är att både Vänsterfronten och Borotba är utsatta för förföljelse från nationalistiska, reaktionära krafter. I detta läge borde solidariteten sättas i främsta rummet. Men det är uppenbarligen inte alla som ser det på det sättet, beklämmande nog inte vissa anarko-syndikalistiska kretsar som prioriterar egna sekteristiska intressen framför allt annat.

Upphovsman till artiklarna (som publicerats i *Arbetaren* och *Aftonbladet*) är frilansjournalisten Egor Putilov, som påstås ha knytningar till en nationalistisk anarkistisk grupp i Ukraina.

Innehåll

Introduktion	1
Internationalen.....	2
<i>Oseriös ryktesspridning i Aftonbladet om ukrainska socialister .....</i>	<i>2</i>
<i>Nina Potarskaja: ”Intervjun med mig i Aftonbladet var falsk” .....</i>	<i>4</i>
<i>”Vi enades i kampen mot Putin” .....</i>	<i>6</i>
Flamman	9
<i>Stödjer V proryska separatister?.....</i>	<i>9</i>
Proletären	10
<i>Aftonbladet publicerar lögnar – Vänsterpartiet kryper .....</i>	<i>10</i>

Introduktion

Den av *Arbetaren* sponsrade kampanjen inleddes med artikeln *Teknologerna bakom Putins propagandakrig* som publicerades i november 2014 i *Arbetaren*. Artikeln besvarades i veckotidningen *Internationalen* av Per Leander, som påvisade en hel rad märkliga påståenden och argument och t o m förfalskade citat. Såväl Putilovs artikel som svaret finns på Marxist-arkivet.¹

Någon replik på *Internationalens* kritik kom dock aldrig i *Arbetaren*. I stället dök det den 11 mars upp flera artiklar som spann vidare på samma tema, denna gång i *Aftonbladet*. Även de artiklarna var signerade Putilov, men denna gång stod den *Arbetaren* närstående Lisa Röstlund som medförfattare.²

Huvudartikeln, ”**Aftonbladet avslöjar: V gav bistånd till pro-ryssar**”³, har udden riktad mot Vänsterpartiet som anklagas för att ekonomiskt ha stött den ukrainska vänsterorganisationen Borotba fram till hösten 2012, dvs *innan* upproret bröt ut i Ukraina (vad det skulle vara för klandervärd eller skumt med det har undertecknad svårt att förstå). Men avsikten är helt klart att klämma åt V.

De övriga artiklarna har rubrikerna ”Finns drag av Sovjetnostalgi”, ”Borotbas kopplingar till Putin”, samt ”Linde: ’Fullständigt oacceptabelt’” (där V-aren Hans Linde konfronteras med påståenden om Borotba som han uppenbarligen inte hört tidigare och därför heller inte kan avgöra sanningshalten av).

Artiklarnas huvudtes är att Borotba och ryska Vänsterfronten går i Putins ledband, att båda organisationerna är verktyg skapade av Putin. Att t ex flera av Vänsterfrontens ledare sitter i fängelse i Ryssland och att andra tvingats till landsflykt förtigs, eftersom det stör bilden av en omfattande Putin-konspiration. Om vi ska tro dessa artiklar så verkar det överhuvudtaget inte finnas någon verklig opposition i Ryssland – det rör sig bara om Potemkinkulisser bakom vilka Putin manipulerar sina marionetter (Vänsterfronten osv) i syfte att föra den inhemska och internationella allmänna opinionen bakom ljuset.

De tre första artiklarna i föreliggande artikelsamling är skrivna av Per Leander (tyvärr kan vi inte – av copyrightskäl återge AB-artiklarna, men de är tillgängliga via länken i fotnot 3). Första artikeln diskuterar *Aftonbladet*-artiklarna mer generellt, medan den andra avslöjar att Putilov (återigen) tillgripit citat-förfalskningar (detta visas med hjälp av en redogörelse publicerad på Facebook av den som tillskrivs citaten!). Den tredje artikeln rör inte direkt Putilovs artiklar, utan handlar om mordet på den ryska oppositionsmannen Boris Nemtsov och den ryska Vänsterfrontens relationer till honom, vilket indirekt belyser Putilovs minst sagt märkliga syn på Vänsterfronten som Putin-marionetter.

Slutligen återger vi en artikel från tidningen *Flamman* som kommenterar Vänsterpartiets relationer med Borotba, samt en artikel från *Proletären*, som redogör för affären samtidigt som Vänsterpartiet får en känga för att inte rakryggat ha protesterat mot anklagelserna.

Sista ordet i denna olustiga smutskastningshistoria, som i praktiken innebär ett stöd till såväl Putins som Kiev-regeringens repression mot oliktankande, har nog inte sagts och därför kommer vi att med stor sannolikhet behöva återkomma till frågan.

För tidigare artikelsamlingar om Ukraina, se [Svensk vänsterpress om Ukraina](#).

Martin F 20/3 2015

¹ Båda texterna återges i [Vänsterpress om Ukraina - november 2014](#).

² Hon är gift med *Arbetarens* journalist Johan Apel Röstlund

³ *Aftonbladet*-artikeln återfinns här: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article20447581.ab>

Internationalen

Oseriös ryktesspridning i Aftonbladet om ukrainska socialister

Per Leander

Internationalen 11/3 2015

- Ett eko av den statliga ukrainska propagandan om ”landsförrädare”
- Aftonbladet undanhåller information som går emot deras tes
- Vänsterpartiets samarbete med Borotba har aldrig varit hemligt

”Aftonbladet avslöjar: V gav bistånd till pro-ryssar”. Artikeln slogs upp stort i *Aftonbladet* på onsdagen (11/3)⁴, och syftar på att Vänsterpartiet genom sin internationella organisation VIF sedan flera år tillbaka har haft ett samarbete med det ukrainska socialistpartiet Borotba och gett dem runt 220 000 kronor i bidrag med Sida-pengar över flera års tid. Detta långt innan kriget i Ukraina bröt ut.

Det här samarbetet är inte heller något som Vänsterpartiet har hemlighållit utan tvärtom något som man har redogjort för. Se bland annat den senast publicerade rapporten från VIF: *Rapport från besök hos Borotba, socialistpartiet i Ukraina, 5-7 april 2013*, där det framgår att pengarna bland annat har gått till att betala hyran för partilokal i Kiev: ”De aktiva medlemmarna beskriver lokalen som ovärderlig i partiets arbete. Den utgör ett nav och erbjuder både kontorsutrymmen men också en större möteslokal.” (Partilokalen blev senare sönderslagen och ockuperad av ukrainska nazister i februari 2014, efter segern för den nationalistiska revolutionen på Majdan.)

⁴ Se <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article20447581.ab>

Så långt är allt sant, VIF har donerat pengar till ukrainska socialister, och eventuellt har pengarna förts över på fel sätt, med personkonton istället för organisationskonton. Men resten av Aftonbladets artikel är rena spekulationer och (medvetna eller omedvetna) lögnar där Borotba beskrivs som ”pro-ryska separatister” och ”Putinagenter” utan några som helst bevis. För att tesen ska hålla måste artikelförfattarna undanhålla en massa information som talar emot dem. Som till exempel att fyra av Borotbas ledande medlemmar satt fängslade i december 2014 hos pro-ryska separatister i utbrytarrepubliken Donetsk. Borotba beskylldes av dessa riktiga pro-ryska separatister för att vara ”ukrainska agenter” och fiender till Putin. Lyckligtvis blev de släppta efter två veckors fångenskap med livet i behåll. En av dem som satt fängslad var Viktor Sjapinov, som nu pekats ut som ”Putinagent” i artikeln i Aftonbladet. Viktor Sjapinov är en av de mest kända namnen bland den nya generationen unga marxister i Östeuropa. Han är därför hatad och förtalad av fascister och nationalisterna, och vissa anarkister, i både Ukraina och Ryssland. Och nu tydligen även i Sverige.

Vidare pekats Borotbas relationer med ryska Vänsterfronten ut som något suspekt. Just nu sitter Vänsterfrontens mest kända ledare Sergej Udaltsov och Leonid Razvozzjajev i Putins fängelsehålor och avtjänar de hårdaste straffen som någon rysk oppositionspolitiker har fått efter protesterörelsen 2011-2012, beskyllda av Putin för att vara ”georgiska agenter”. Det nämns det dock ingenting om i Aftonbladets artikel.

Istället namnges flera påstått skumma personer som inte har med Vänsterfronten att göra, som Boris Kagarlitskij och Konstantin Kostin. Mest fokuseras det på Darja Mitina, en före detta medlem i Vänsterfronten som uteslöts 2014, just på grund av hennes tydliga ställningstagande för separatisterna i östra Ukraina. Den som i själva verket sätter sig in i Vänsterfrontens politik ser att de har tagit tydlig ställning mot Rysslands inblandning i Ukraina, inklusive Putins annektering av Krim, samtidigt som man också har kritiserat den nya högerregimen i Kiev.

Följer man Borotbas politiska historia kan man också se att Borotba har drivit kampanjer mot både Putin och Ukrainas förre rysslandsvänlige president Viktor Janukovytsj, samtidigt som man nu fördömer den nya högerregimen i Kiev och har visat stor förståelse för den rysk-talande minoritetsbefolkningens svåra situation i Ukraina.

Idag är Borotba som organisation i princip krossad, de flesta aktivisterna har tvingats ge upp politiken, medan ledarna sitter fängslade, har mördats eller lever i landsflykt. Ett par före detta medlemmar har tydligen anslutit sig till separatisterna i det fruktansvärda inbördeskriget som nu sliter sönder Ukraina. Det betyder dock inte att Borotba är en moskvastyrd organisation, och inte heller att Vänsterpartiet har ”finansierat pro-ryska separatister”.

En av författarna till artikeln i Aftonbladet är en frilansjournalist som tidigare publicerats i syndikalistiska tidningen *Arbetaren*, där han har fört fram liknande osammanhängande attacker mot både Borotba och Vänsterfronten.

Uppenbarligen är det här en del av samma kampanj, som i princip bara är ett eko av den officiella statliga ukrainska propagandan som säger att alla som inte stödjer den nationalistiska revolutionen på Majdan är landsförrädare och utländska agenter.

Per Leander

Utdrag ur Vänsterpartiets rapport om samarbetet med Borotba 2013:

Under vårt besök i Kiev fördes många diskussioner om den tilltagande högerextremismen och olika metoder för att bemöta den. Partiledaren för Borotba, Sergei Kirichuk, berättade ingående om hur det nazistiska partiet Svoboda vunnit mer och mer mark. Partiet tog sig in i det ukrainska parlamentet efter valet 2012 och har sedan dess använt sina mandat för att försöka stärka sin legitimitet.

Borotba lägger väldigt mycket kraft på att bekämpa fascismen. Det mesta material (flygblad, klistermärken, planscher med mera) som vi fick se rörde motståndet mot nazismen i allmänhet och Svoboda i synnerhet. Av de aktioner som antingen nyligen genomförts eller var planerade så var merparten fokuserade på just ett antirasistiskt budskap. Medlemmar i Borotba utsätts regelbundet för hot från Svoboda. Vi fick uppleva detta själva vid ett restaurangbesök tillsammans med Sergej, där vårt sällskap blev iakttagna av ett antal unga nazister.

Förutom kampen mot nazismen så försöker Borotba även sätta kampen för kvinnors rättigheter på den politiska agendan. Det har dock visat sig vara oerhört svårt. De aktiva vi träffade beskriver samstämmigt Ukraina som ett extremt konservativt land där kyrkan och ”traditionella värderingar” styr människors vardag och verklighetsuppfattning. Borotba beskrev själva att de inte kan profilera sig som ett tydligt feministiskt parti eftersom bedömningen är att de skulle skrämja bort många potentiella väljare. Tittar man på deras politiska reformförslag är det dock uppenbart att de är det mest progressiva partiet i Ukraina vad gäller feministiska frågor.

En ny arbetsmetod som vi bedömer som positiv är att partirepresentanter, i synnerhet Sergej Kirichuk, har inlett samtal med ett antal fackförbund. Målet är att profilera sig bland fackligt anslutna för att därigenom öka väljarstödet. Fokus för samtalen var specifikt anställningstrygghet och lönevillkor, och Sergej befann sig i sådana samtal när vi anlände till Kiev.

Stefan Kudryk och Patrik Bergvall
Ansvariga för Ukrainaprojektet i VIF

Hela *Rapport från besök hos Borotba, socialistpartiet i Ukraina, 5–7 april 2013*, finns här: <http://www.vansternsinternationellaforum.se/wp-content/uploads/2013/08/Rapport-ukrainabeso%CC%88k.pdf>

Nina Potarskaja: ”Intervjun med mig i Aftonbladet var falsk”

Per Leander

Internationalen 19/3 2015

- **Kontroverserna runt artikeln med anklagelser mot Borotba fortsätter.**
- **Huvudvittnet i artikeln tar avstånd från de påstådda citaten i artikeln.**
- **”Jag vägrade att ställa upp med kommentarer och att ge vittnesmål”.**

I förra veckan skrev *Internationalen* om felaktigheterna i den artikel som gick till angrepp mot Vänsterpartiet och det ukrainska socialistpartiet Borotba, som publicerades i *Aftonbladet* den 11 mars. Artikeln är delvis skriven av en frilansjournalist med kopplingar till en ukrainsk anarkistisk grupp som kallar sig Autonoma Arbetarunionen.

Nu träder Nina Potarskaja, en av de påstådda intervjupersonerna i artikeln, fram och säger att hon inte har ställt upp på någon intervju för denna frilansjournalist och tar avstånd från de påstådda citat som har publicerats av henne. Det är intressant, eftersom att hon framställs som ett av huvudvittnena i de anklagelser mot Borotba som lyfts fram i artikeln.

”Nyligen skrev en man som kallar sig journalist en ’avslöjande’ artikel om den gamla kontroversen gällande hur Kiritjuk, Sjapinov och Mantjuk, aktivister i den organisation som senare skulle bli Borotba, fick pengar från en svensk fond”, skriver Nina Potarskaja på sin offentliga facebook-sida (16/3), och fortsätter:

”Journalisten’ kontaktade mig och började ställa konstiga frågor. Helt klart försökte han sätta in mina ord i ett färdigt ’koncept’ som för mig var obegripligt. Jag vet inte vilka mer som han har talat med före mig, men jag vägrade att ställa upp med kommentarer och att ge ’vittnesmål’ till hans artikel, gällande en oklar internationell skandal som är fem år gammal. Men vad

får jag se trots detta? En artikel dyker upp där mitt namn förekommer som källa och där det ser ut som att jag har gett kommentarer.”

Nina Potarskaya

1 hr · Kyiv, Ukraine · Edited ·

Недавно, человек, который считает себя журналистом ██████████ написал "разгромную" статью о давнем конфликте связанном получением Киричуком, Шапиновым и Манчуком (тогда будущая Боротьба) денег от шведского фонда. История мутная, я была одной из тех кто случайно их вывел на чистую воду, но они как-то отвернулись. "Журналист" вышел со мною на связь и стал задавать странные вопросы, явно пытаюсь вставить мои слова в уже готовую "схему" с непонятной для меня целью. Я не знаю кто ему давал комментарии до меня, но мне человек показался не профессиональным и я отказалась давать "показания" для его статьи, да бы не фигурировать в мутных международных разборках пятилетней давности. И что мы видим в итоге? В статье есть мое имя и я даже что-то комментирую. На просьбу убрать ссылки на меня, автор обещает уже выкрыть меня, и рассказать том, как я ездила в Донецк и кто мне в этом помогал (открою тайну - поехать может каждый, и сейчас там находится несколько журналистов из Киева). Я узнаю стиль Задираки и Володарского. Готовлю письмо в редакции и скорре всего искк. И конечно же жду новые разоблачительные материалы, теперь уже со мною в главной роли. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article20447581.ab>

AFTONBLADET AVSLÖJAR: V gav bistånd till pro-ryssar

Vänsterpartiet har skickat svenska biståndspengar till pro-ryska ukrainska separatister. Aftonbladet kan i dag avslöja att minst 219 000 kronor gått till organisationen Borotba i

Nina Potarskajas uttalande på facebook.

Vidare hävdar Nina Potarskaja att när hon protesterade angående publiceringen av denna påstått förfälskade intervju som frilansjournalisten hade skrivit i *Aftonbladet*, så hotade han med att "avslöja" henne som en "Kremlagent", med hänvisning till att hon nyligen hade besökt utbrytarrepubliken Donetsk i östra Ukraina i egenskap av journalist.

”Det är ingen hemlighet att jag var där. Vem som helst kan åka dit och många journalister från Kiev är där nu”, skriver Nina Potarskaja vidare i sitt facebook-uttalande. Hon har också publicerat en artikel om sin resa till krigets Donetsk på den ukrainska pro-Majdan vänsterbloggen Center for Social and Labor Research.

”Jag känner igen den här stilen från Zadiraka och Wolodarskij”, skriver Nina Potarskaja och syftar på två av ledarna för den ukrainska anarkistgruppen Autonoma Arbetarunionen. Enligt

uppgift har Nina Potarskaja nu skrivit protestbrev till flera chefer på *Aftonbladet* efter publiceringen av artikeln.

Nina Potarskaja är medlem i den ukrainska socialistiska organisationen Vänsteroppositionen, som till skillnad från Borotba hela tiden har varit pro-Majdan.

Det här är inte första gången som den frilansjournalist som skrev artikeln om Borotba i *Aftonbladet* får kritik av sina intervjuobjekt för att förvrida deras ord. Efter att han skrivit en liknande artikel i höstas, där han också angrep ukrainska och ryska socialister, trädde flera av intervjupersonerna fram och hävdade att deras citat hade förfalskats och tog avstånd från både journalisten och det han hade skrivit.

Den kontroversiella artikeln publicerades på flera språk, bland annat på svenska i den syndikalistiska tidningen *Arbetaren* i november 2014.

"Vi enades i kampen mot Putin"

Per Leander

Internationalen 6/3 2015

Den mördade Boris Nemtsov på en demonstration 2012

Vänsterfrontens Aleksej Sachnin om det komplicerade samarbetet med liberalen Boris Nemtsov under den ryska proteströrelsen 2011-2012 för fria val.

Den 27 februari mördades den ryske liberala politikern Boris Nemtsov. En gång i tiden var han Jeltsins premiärminister och delansvarig för den nyliberala chockterapiens politik som drabbade vanliga ryssar mycket hårt under 1990-talet. Längre sågs han som Jeltsins tronarvinge, men efter den ryska finanskrisen 1998 fick Nemtsov gå då hans popularitet låg i botten. Istället blev det en annan av Jeltsins premiärministrar Vladimir Putin som fick ta över. Nemtsov stödde till en början Putin, men blev med tiden en av de högljuddaste kritikerna mot Putins allt mer auktoritära regim.

Under proteströrelsen mot Putin 2011-2012 ingick Boris Nemtsov och hans liberaler i en bred koalition för fria val tillsammans med andra oppositionsgrupper, som den socialistiska organisationen Vänsterfronten.

– Utåt visade vi enighet men inom rörelsen pågick hårda strider, berättar Aleksej Sachnin från Vänsterfronten.

Proteströrelsen uppstod spontant efter Putins fräcka fusk i parlamentsvalet 4 december 2011 och samlade över hundratusen människor till regelbundna demonstrationer i Moskva under ett halvårs tid.

– Vi kunde enas runt kravet på fria val. Men vi hade helt olika idéer om hur rörelsen skulle se ut. Vi ville slå vakt om gräsrotsrörelsen, medan Boris Nemtsov ville att han och personer från den politiska eliten skulle styra och bestämma, säger Aleksej Sachnin

Nemtsov skapade en kommitté på nio personer som han ansåg skulle leda proteströrelsen, och där Vänsterfronten fick en av stolarna.

– Det var en helt odemokratisk och elitisk organisation. Vi bojkottade den och redan samma dag grundade vi en egen organisation som var öppen för vem som helst att komma och vara med och rösta om beslut. Nemtsov blev rädd för denna rörelse underifrån och började omedelbart ge efter och kompromissa med oss, bland annat på frågan att låta flera unga och oerfarna aktivister få tala på demonstrationerna.

Aleksej Sachnin

Hur började samarbetet mellan er och Nemtsov?

– Det var Boris som ringde mig och frågade om han fick vara med på den första demonstrationen 10 december. Vi hade fixat demonstrationstillståndet redan innan valet, och alla trodde att det bara skulle vara de vanliga anhängarna till Vänsterfronten som skulle dyka upp. Men istället blev det 100 000 människor, berättar Aleksej Sachnin.

– Utan Nemtsov hade det blivit svårare i början. Han hade en politisk apparat, kunde förhandla med myndigheterna och finansierade själv till stor del bygget av scener och inhyrning av högtalare. Dessutom var det på grund av Nemtsov som liberala oppositionsmedier intresserade sig för proteströrelsen. Hade det bara varit vi socialister som protesterade mot Putin så hade media inte brytt sig, speciellt inte i Väst.

Beslutet att gå i allians med liberalerna var dock inte lätt, förklarar Aleksej Sachnin och Vänsterfronten fick en hel del kritik av mer extrema vänstergrupper och andra radikaler för detta.

– Eduard Limonov och hans nationalbolsjeviker vägrade till exempel att ingå i denna breda koalition, vilket ledde till att han istället blev helt isolerad. När vi samlade 100 000

människor, så samlade Limonov bara 100, och han fick ingen som helst uppmärksamhet eller inflytande. Det hade kunnat gå likadant för oss i början om vi hade vägrat att samarbeta med liberalerna.

Inför det ryska presidentvalet 4 mars 2012, ville Boris Nemtsov att proteströrelsen skulle enas runt oligarken Michail Prochorov som oppositionens gemensamma kandidat. Miljardären Prochorov var en av Kremls godkända kandidater och representerade en falang inom den härskande klassen men var egentligen inte oppositionell.

– Det var helt omöjligt för oss att stödja Prochorov. Ett av hans vallöften av att avskaffa all form av arbetsrättslagstiftning. Vi protesterade och lyckades stoppa förslaget, berättar Aleksej Sachnin.

Efter presidentvalet och Putins ”seger” var det många liberaler som menade att proteströrelsen hade förlorat och allt var över. Men Nemtsov var en av de få som ville fortsätta tillsammans med Vänsterfronten.

Hittills hade oppositionsrörelsen enats runt det enkla kravet på fria demokratiska val, men Vänsterfronten menade att det nu var dags att börja ställa sociala krav också om rörelsen skulle kunna växa.

– Boris var till en början helt emot. Jag satt med honom och förhandlade i en hel dag, och till sist gick han med på att anta ett manifest där det ingick vissa enklare sociala krav, som fri sjukvård och högre minimilöner och pensioner, berättar Aleksej Sachnin.

– Det var av populistiska skäl som han gick med på det, han förstod att det var enda sättet för rörelsen att nå ut till vanligt folk.

Samtidigt började de flesta andra nyliberaler att ta avstånd från proteströrelsen nu, och menade att de hellre ville ha kvar Putin än att riskera att Vänsterfronten skulle få ett växande inflytande med sina sociala krav.

– Men Boris fortsatte att försvara oss, säger Aleksej Sachnin.

Men Nemtsov var ändå klart begränsad i sitt oppositionsarbete. Han ville inte se något systemskifte i Ryssland utan trodde att det skulle räcka om Putin och ett par andra av nyckelpersoner i regimen byttes ut.

– Han var själv en del av den härskande klassen och hade starka band till finansoligarkerna runt Alfabank, Rysslands största privata bank. Han hade också en sorts politisk immunitet som medlem i Jeltsins ”familj”, vilket gjorde så Putin inte kunde fängsla honom, säger Aleksej Sachnin.

– Politiskt var han vår klassfiende och jag såg honom alltid som en motståndare, även när vi var i allians. Som politiker spelade han en mörk roll under 1990-talet. Men han var en schysst kille privat och hans förmåga att stå upp för sina idéer om demokratiska rättigheter och yttrandefrihet var respektabel. Han kunde lätt ha blivit en av Putins medbrottslingar, liksom de flesta andra av hans gamla kollegor i Jeltsins statsapparat.

– Mordet är fruktansvärt och måste fördömas. Oavsett vem som sköt så var det en reaktionär handling, säger Aleksej Sachnin.

Per Leander

Flamman

Stödjer V proryska separatister?

Anne-Li Lehnberg

Flamman 19/3 2015

Aftonbladet publicerade nyligen en granskning med rubriken ”V gav bistånd till pro-ryssar”. Vänsterpartiet beskylls för att ge pengar till pro-ryska separatister i Ukraina. Flamman har granskat påståendena. Fram växer en annan bild.

Samarbetet mellan Vänsterns internationella forum, VIF och ukrainska Borotba inleddes innan krisen i Ukraina. Tanken då var att stödja något som man hoppades kunna bli en bred och demokratisk vänster.

Per Leander är journalist på tidningen *Internationalen* och har tidvis bott i Ryssland. Han beskriver idén bakom Borotba som liknande den bakom exempelvis Syriza eller Podemos.
– Det var en samlingsorganisation av olika vänstergrupper som gick ihop för några år sedan. Enligt uppgift till *Flamman* ska samarbetet ha kantats av en del krångel och svårigheter. Enligt Vänsterpartiet avslutades det i slutet av 2012.

”Borotba utvecklades inte till det breda och moderna vänsterparti som vi hade önskat och det visade sig svårt att få till stånd ett välfungerade gemensamt arbete”, kommenterar partiet på sin webb.

Det finns två huvudpunkter i kritiken som kommit fram i Aftonbladets granskning. Dels kring hur pengar betalats ut. Dels kring vad Borotba är för organisation.

Enligt Aftonbladet ska VIF ha betalat ut en större summa pengar till en ukrainsk kvinna som vid tidpunkten var flickvän till en av ledarna i Borotba.

VIF har inte bekräftat om det stämmer, däremot skriver man i ett uttalande att revisorerna inte hittat några oegentligheter kring projektet med Borotba.

I sammanhanget kan nämnas att Sida successivt skärpt sina regler under de senaste åren och att det tidigare inte varit ett helt ovanligt förfarande att organisationer betalat ut bistånd till personkonton i länder där det inte funnits andra möjligheter.

Pro-ryska separatister

Krisen mellan Ukraina och Ryssland som ledde till annekteringen av Krim inleddes hösten 2013. Då var Vänsterpartiets samarbete med Borotba redan avslutat.

Det stämmer att Borotba hamnade i den så kallade antimajdanrörelsen, i vissa fall nära de pro-ryska separatisterna. Något som partiet har kritiserats för av andra vänstergrupper i Ukraina. Det finns även exempel på tidigare medlemmar i Borotba som har stridit för pro-ryska separatister i exempelvis Donetsk.

Samtidigt är Borotba som organisation i dag närmast helt krossad.

– Borotba i dag har i princip upphört att existera. Några har gått i exil, några har blivit mördade, de flesta har slutat med politik, säger Per Leander.

Bilden bekräftas av Hans Linde, Vänsterpartiets utrikespolitiska talesperson:

– Borotba som parti har i det närmaste kollapsat. Det finns ett fåtal som uttalar sig i Borotbas namn, men hur representativa de är, är oklart.

Finns det något som ni skulle ha gjort annorlunda om samarbetet inletts i dag?

– Det borde egentligen VIF svara på. Men jag har hela tiden haft inställningen att träffa

många olika grupper. För mig finns ingen anledning att begränsa vår dialog utan vi ska lyssna till olika aktörer.

I ett mejl till *Flamman* skriver Sergei Kirichuk, en av de företrädare som VIF ska ha haft kontakt med och som i dag lever i exil i Tyskland att Borotba ”aldrig någonsin varit pro-rysk eller pro-Putin” och tvärtom har intagit en starkt kritisk hållning till Putin.

Kopplingarna till Vänsterfronten

Borotba har starka kopplingar till ryska Vänsterfronten, som i *Aftonbladet* utpekats som en förtäckt Putin-organisation.

– De företrädare jag har träffat från Vänsterfronten har varit starkt kritiska till Putin, säger Hans Linde.

Att från Sverige bedöma partier eller grupperingar i andra länder är alltid vanskligt. Ett par saker kan dock slås fast:

Flera ur Vänsterfronten, däribland ledargestalten Sergej Udaltsov, sitter i dag fängslade i Ryssland. Udaltsov dömdes till 4,5 års fängelse för att ha organiserat ett ”massupplopp” mot Putin 2012. Själv menar han att det rör sig om en politiskt motiverad dom.

Andra har tvingats lämna Ryssland och sökt asyl i andra länder.

Alexej Sachnin är en av de senare. Han lever i dag i Sverige. Han känner inte alls igen sig i bilden av Vänsterfronten eller Borotba som målats upp.

– I Ryssland anklagades vi tvärtom för att förbereda en kupp mot Putin tillsammans med Borotba, säger han till *Flamman*.

Anne-Li Lehnberg

Proletären

Aftonbladet publicerar lögnar – Vänsterpartiet kryper

August Eliasson

Proletären 19/3 2015

Aftonbladet har ”avslöjat” att Vänsterpartiet skänkt pengar till ”pro-ryssar”. Trots att *Aftonbladets* artikel är ett ohållbart hopkok av felaktigheter och rena fantasier så väljer Vänsterpartiet att lägga sig platt.

De ”proryssar” som Vänsterpartiet har skänkt 220 000 kr i bistånd till är Borotba, en socialistisk organisation bestående av en brokig samling socialister, från trotskister till avhoppade medlemmar ur kommunistpartiet. Organisationen har motsatt sig det nya liberal-fascistiska styret i Kiev och har därför förföljts och närmast slagits sönder av fascistmiliser.

Borotba är alltså motståndare till förra årets så kallade Majdan-revolution, men att kalla organisationen för prorysk faller på sin egen orimlighet. Borotba har flera gånger uttalat sig skarpt mot vad de anser vara rysk inblandning i Ukraina. Så sent som i december förra året fängslades fyra av Borotbas ledande medlemmar anklagade för att vara den ukrainska regeringens agenter.

Den till Borotba närstående ryska Vänsterfronten pekats ut som Putinkontrollerad av *Aftonbladet*. Men det måste vara en mycket märklig ”regimkontrollerad” organisation eftersom två av dess mest framträdande ledare är fängslade. I Ryssland. Anklagade för att vara agenter för väst.

En av journalisterna bakom Aftonbladets artikel är Egor Putilov som tidigare ”avslöjat” att vänstern i Ryssland i själva verket är skapad och styrd av Putin(!), i en sorts listig plan för att skapa en låsasoposition.

Hans konspirationsteorier publicerades i den ryska liberala provästliga tidningen *Colta* som sedan tvingades ta avstånd från artikeln eftersom den innehöll rena lögnen. I Sverige publicerades artikeln av syndikalisternas tidning *Arbetaren*, som aningslöst slutit upp i krigshetsen.

Egentligen borde Borotbas politiska ställningstaganden efter Majdan-protesterna överhuvudtaget inte ha rört Vänsterpartiet i ryggen eftersom biståndet betalades ut 2012, alltså två år innan någon ens hade hört talas om ”proryska separatister” i Ukraina. Men inget av det här påpekas av Vänsterpartiet. Istället vänds kappan instinktivt efter krigshetsarnas vindar.

”Vi försvarar landet [Ukrainas] rätt att själv göra sina egna vägval”, proklamerar Vänsterpartiet i ett uttalande om artikeln där de också försäkrar att de stödjer EU:s sanktioner mot den onde ryssen.

Vänsterpartiet skriver också att Borotba ”inte utvecklades på det sättet vi hade önskat”. Och tur är väl det. För vad man än säger om Borotba, så de sitter åtminstone inte i imperialismens knä.